

عنوان مقاله:

سنجش میزان تطابق توسعه شهر قزوین با سیاست های توسعه درونی شهر

محل انتشار:

هویت شهر، دوره 9، شماره 23 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مجید زارعی - استادیار گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره).

فائزه ترکمنها - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره).

خلاصه مقاله:

توسعه درونی شهر (میان افزا) به زمین های خالی، کاربری های منسوخ و ناسازگار و بافت فرسوده درون شهر و زیر ساخت آنها، به عنوان سرمایه و فرصت هایی برای توسعه می نگرد که با رشد پیرامونی و پراکنده شهر از جریان توسعه بدور مانده است. این شیوه با امکان افزایش جمعیت و کاربری های مورد نیاز به منظور توازن سرانه های کاربری، سبب توسعه و ارتقاء تعاملات اجتماعی و سرمایه های محلات می گردد. پژوهش حاضر با دستیابی به شاخص هایی به بررسی میزان تطابق توسعه شهر قزوین با رویکرد توسعه درونی پرداخته است. آن گاه تاثیر هریک از شاخص ها و وضعیت آنها به لحاظ استفاده حداکثر از ظرفیت های توسعه درونی، با استفاده از تحلیل سلسله مراتبی [1] مورد سنجش قرار گرفت. نتایج پژوهش گویای این امر است که در توسعه شهر قزوین اگرچه امکان توسعه از درون وجود دارد، از ظرفیت های یاد شده در توسعه درونی شهر به خوبی بهره گرفته نشده است.

کلمات کلیدی:

توسعه درونی، قزوین، زمین بایر، کاربری های متروکه و منسوخ، بافت های فرسوده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/986271>

